

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
כ"ה לכל אחד

785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

ספרים חדשים

שמירת הגוף והנפש

בעריכת הרב יוסף יצחק סילמן
בהוצאת היכל מנחם

סיכום הדינים הלכה למעשה בהלכות 'שמירת הגוף והנפש' שבשולחן ערוך אדמו"ר הזקן. הספר מחולק לשלושה חלקים: מעקה, שמירת הגוף והנפש, כל תשחית. 340 עמ'. טל' 02-6700770.

החיד"א והגאולה

ליקוט ועריכה: הרב חיים ששון
בהוצאת אוצרות הגאולה

ליקוטי רמזים וסודות הקשורים לגאולת ישראל, מלוקטים מתורתו של החיד"א. מסודר על-פי סדר התנ"ך. 720 עמ'. טל' 058-8441377.

האיר פני המזרח

מאת הרב שבתאי ויינראוב
בהוצאת באה"ל צדיקים

הקשרים בין הרבי מליובאוויטש ל'בבא סאלי' ובנו ה'בבא מאיר' וגדולי רבני המזרח, בליווי מסמכים ותמונות. 600 עמודי כרומו. טל' 052-3477701.

הרבי ימצא את הדרך

מאת דוד סלאווין
בהוצאת אחד

כרך שלישי של 'הרבי ימצא את הדרך' כיצד לענות, ריכוז סיפורים של ברכות וישועות מהרבי גם בעת הזאת. 170 עמ'. טל' 053-5473772.

הגיע הזמן ללמוד לקח

איך שומרים על האחדות גם כשמתפתחים חילוקי דעות, וגם כשהזולת עושה דברים שאתה משוכנע כי הם מוטעים?

אחים אנחנו. בני משפחה תמיד יישארו משפחה אחת

התודעה ההיסטורית של העם היהודי מדגישה את הסכנה הטמונה במחלוקת, פירוד לבבות ושנאת חינו. בלהט העימותים אין נותנים כל-כך את הדעת למחיר הכבד שכולנו עלולים לשלם על כך. אבל בראייה לאחור אנחנו רואים את התוצאות המרות.

חורבן בית המקדש השני והגלות מארצנו באו בשל שנאת חינו. גם האסון

הכבד שאירע בימי ספירת העומר, עם מותם של עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, נבע מכך "שלא נהגו כבוד זה בזה". זו הייתה מכה קשה ביותר, כאשר עמנו איבד בפרק זמן קצר את כל שדרת ההנהגה הרוחנית שלו, עד שהגמרא מגדירה את המצב במילים "והיה העולם שומם".

הדבק הפנימי

הכול מסכימים כי שנאת חינו היא מידה מגונה וכי חשוב שתשכון בתוכנו אהבת ישראל. האתגר הגדול הוא לזכור זאת גם כשמתפתחים חילוקי דעות, וכאשר הזולת עושה דברים שאתה משוכנע כי הם מוטעים.

סודה של אהבת ישראל הוא בביסוס המכנה המשותף, המאחד את כולנו והחזק מכל ההבדלים שיכולים לצוץ בינינו. משפחה שהדבק הפנימי בתוכה חזק ואיתן, יכולה לסבול גם חילוקי דעות קשים. בני המשפחה יכולים להתווכח בחריפות זה עם זה, אבל תמיד הם חשים כי הם בני משפחה אחת. לעומת זה, אם הלכידות המשפחתית נפגעת, דיי בעימות קטן כדי להצית תבערה גדולה.

אף אנו, בני העם היהודי, שייכים למשפחה אחת. הבסיס המאחד את כולנו הוא עובדת היותנו יהודים. אם נבין שהדבק המלכד את כל בני העם היהודי חזק מן המפריד, נישאר עם אחד ומאוחד על אף ההבדלים.

עובדת היותנו בני עם אחד אינה מותנית

באמונות, בהשקפות עולם, במעשים ובהתנהגויות. את הביטוי "הוא לא יהודי בשבילי" צריך להוציא אל מחוץ לתחום. יהודי הוא יהודי, ושום דבר אינו יכול לשנות זאת.

אתה יהודי לא בגלל מה שאתה מאמין, חושב, מדבר או עושה. אתה יהודי מפני שבעצם מהותך אתה יהודי. זו המהות העמוקה שלך, וממנה לעולם לא תוכל לברוח.

אי אפשר להינתק

התורה קובעת כי יהודי אינו יכול להינתק מיהדותו, כשם שאדם אינו יכול לחדול מלהיות אדם. גם יהודי שפורק מעליו עול תורה ומצוות נשאר מחובר בטבורו לברית הנצחית שכרת הקב"ה עם העם היהודי במעמד הר סיני. דווקא משום כך התורה קוראת לו לשוב אליה.

זה הבסיס המלכד את כולנו, את כל בני העם היהודי. אנחנו יכולים לריב ולהתווכח, להיאבק ולהילחם – ועדיין נישאר יהודים, אחים. גם אם איננו יכולים להגיע להסכמה ולהבנה, ואפילו אם כל אחד חושב על זולתו את הדברים הקשים ביותר, בכל-זאת יהודים אנחנו. הכרה זו היא סוד כוחנו, והיא המאפשרת לנו לאהוב כל יהודי כאח. כי באמת אחים אנחנו.

ראינו כי אויבנו אינם מבדילים בין יהודי למשנהו, כי בעבורם כולנו יהודים. גם בעבורנו.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:41	19:03	18:54	19:02	18:58	19:37
20:00	20:02	20:03	20:00	19:56	20:41

שבת, ישראל,
קרם והזמנים

להדגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המועד: יום רביעי, 11 בבוקר, 41 דקות ו-8 חלקים
ראש חודש אייר: ביום הרביעי וביום החמישי

הזיכרון הנכון של הנספים

פרשת השבוע נפתחת באזכור מותם של שני בני אהרון – "בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' וַיָּמָתוּ". דבר זה מעורר את השאלה – מדוע אירע דבר נורא וכואב כל-כך? וזה מתחבר לשאלה הנשאלת אחרי השואה האיומה, כזעקתו של אברהם אבינו: "הֲשֵׁפֹט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט?"

בעניין זה הוסבר, שמהותו האמיתית של האדם היא נשמתו ולא גופו, ופגיעה הגורמת לפירוד הגוף מהנשמה אינה פוגעת בנשמה. גם אחרי הפירוד מהגוף מוסיפה הנשמה להישאר בשלמותה, והיא חיה וקיימת עוד אלפי שנים (בכמות ובפרט באיכות). העובדה שראינו את סבלו של אותו יהודי בעולם הזה אינה מלמדת דבר על המשך קיומה של הנשמה, הנהנית מחיי מנוחה ושלווה.

השליחות נגדעה

אלא שעל-פי זה נשאלת שאלה הפוכה: אם חיי

הנשמה נמשכים, מדוע משה רבנו ביקש הסבר לסבלם של צדיקים, בשואלו מדוע "צדיק ורע לו" (ברכות ז, א)? ולמה ירמיהו הנביא שואל: "מִדּוּעַ דָּרָךְ רָשָׁעִים צִלְחָהּ?" (ירמיהו יב, א). ועד שיש ספר שלם בכ"ד ספרי הקודש – ספר איוב – העוסק בעניין זה?

התשובה היא, שאחד מעיקרי האמונה הוא, שהנשמה ירדה לעולם הזה והתלבשה בגוף גשמי – כדי לעסוק בתורה ובמצוות בעולם הזה. אמנם שנות החיים בעולם הזה הם כאין ואפס לעומת אורך חיי הנשמה, ועם זה, כל רגע שבו נמנע מהנשמה להגשים את רצונו של הקב"ה, בלימוד התורה ובקיום המצוות בעולם הזה, הוא רגע של הפסד לא-ישוער!

זעקת המאמין

כדי שיהודי יוכל למלא את תכלית הבריאה עליו ליהנות מחיי מנוחה ושלווה, כמו שכתב הרמב"ם – "שבזמן שאדם טרוד בעולם הזה בחולי ובמלחמה ורעבון, אינו מתעסק לא בחוכמה ולא במצוות". לכן דווקא המאמין הוא הטוען על הגזירות וההשמדות, שבגללן נגרעה עבודתם הרוחנית של מיליוני יהודים להשרות

את הקדושה בעולם!

אילו היו הקרבנות הי"ד נשארים בחיים, היו ממלאים את שנותיהם בקיום התורה והמצוות, ואם כן, מה לנו שהנשמה מוסיפה לחיות ברוחניות, הלא אין זה מגיע לערכם של חיים יהודיים בגשמיות! זו הייתה זעקתם של משה רבנו ושל ירמיהו הנביא.

מילוי החלל

לכן יהודים מבקשים ודורשים בכל התפילות את "הטוב לנו", "טוב הנראה והנגלה", והם אכן ראויים שיהיה "וְנִתְּתִי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם, וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ, וְעֵץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ" (ויקרא כו, ד), וכל העניינים הנכללים ב"בני, חיי ומזוני".

אך התגובה היהודית המתבקשת לכל האירועים הכואבים היא אדרבה – לדאוג להשלמת החסר בלימוד התורה ובקיום המצוות. דווקא האובדן צריך לדרבן אותנו למלא את מקומם של אחינו שעלו על קידוש השם, ולהוסיף בתורה ובמצוות גם בעבורם.

(תורת מנחם, כרך עב, עמ' 147)

אמרת השבוע

בין עשיר לעני

באזור העיירה ליובאוויטש היו נערכים מפעם לפעם ירידים מסחריים, ואליהם היו מזדמנים סוחרים מכל רחבי רוסיה הלבנה. היו בהם רבים שלא מחסידי חב"ד ואף 'מתנגדים', ואולם גם הם ניצלו את ההזדמנות להיכנס אל הרבי מהר"ש (רבי שמואל) מליובאוויטש (נולד בכ' באייר).

פעם אחת נכנס אל הרבי סוחר עשיר ולמדן. הוא שהה בחדרו שעה ארוכה ושוחח עימו בענייני מסחרו. לפני צאתו שאל: "מדוע כשנכנס אל הרבי יהודי עני, הוא עונה לו מייד, ואילו לעשירים עובר זמן עד שהרבי משיב?".

חייד הרבי והשיב: "כשנכנס עני ואומר שאין לו פרוטה, הרי המצב ברור ואפשר להשיב מייד. ואולם כשעשיר נכנס ומתחיל לספר על עסקיו, נדרש זמן לגלות שגם הוא, בעצם, חסר כול".

מן המעיין הכניסה לקודש

כנגדו בקליפה, זה לעומת זה ממש, וזאת כדי שתהיה בחירה חופשית. ואכן, 'עזאזל', ראשי תיבות: "זה לעומת זה עשה אלוקים".

(היכל הברכה)

אף המלאכים

"וכל אדם לא יהיה באוהל מועד בבואו לכפר בקודש" (ויקרא טז, י). מהו "וכל"? לרבות אפילו מי שכתוב בהם (יחזקאל י, י) "ודמות פניהם פני אדם" – היינו מלאכים.

(ירושלמי)

טהרה עצמית

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם, לפני ה' תטהרו" (טז, ל). "יכפר עליכם לטהר אתכם" – זו הטהרה מחטא ועוון כפשוטו. "מכל חטאתיכם... תטהרו" – היינו שעל האדם לטהר את עצמו גם מעצם זה שהוא חושב עצמו לנקי וישר.

(ספר המאמרים תרצ"ט)

בלי מסכים מבדילים

"יכפר עליכם לטהר אתכם" – הקב"ה יכפר ויטהר את כל העוונות המבדילים בין אדם לקונו, ועל-ידי זה יגיעו ישראל לבחינת "לפני ה'" – כי לא יישארו שום מסכים המבדילים בין ישראל לאביהם שבשמיים.

(לקוטי תורה)

השער לקדושה

"ואל יבוא בכל עת אל הקודש" (ויקרא טז, ב). "איזהו עושה צדקה בכל עת? זה הזן בניו ובנותיו כשהם קטנים" (כתובות ג). אולי יחשוב האדם, שעל-ידי פרנסת בניו ובנותיו הוא פטור מלתת צדקה. לכן הכתוב אומר: "ואל יבוא בכל עת אל הקודש" – אינך יכול על-ידי 'צדקה' זו ש'בכל עת' לבוא אל הקודש, להגיע למדרגת הקדושה.

(ש"ח)

בקדושה תמיד

אין לבוא אל הקודש לפי עיתים: לעיתים האדם יתגבר ויעלה בקדושה ולעיתים ייחלש. צריך להיות בקדושה תמיד, בלי המרכיב של 'עת'.

(רבי זושא מאניפולי)

שניהם שווים

"שני שעירי עיזים" (ויקרא טז, ה). על שני השעירים של יום הכיפורים נאמר "שהיה שניהם שווים" (יזמא סב). להורות שהאדם צריך לתת לצדקה ולמעשים טובים לא פחות מלמותרות. שייתן לצדקה לא פחות ממה שנותנים 'לעזאזל'.

(עיטורי תורה)

זה לעומת זה

"גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל" (ויקרא טז, ח). קבלה בידינו, שכל מה שיש בקדושה יש

יום בשבוע	ש"ק (ל' ניסן)	א'	ב'	ג'	ד'	ה' א' איר	ו'
ג' פרקים ליום	הל' שבת פרק דח	פרק ט"א	פרק י"ד	פרק ט"ז	פרק י"ח	פרק כא"ג	פרק כ"ד
פרק א' ליום	הל' תחומות פרק ג	פרק ד	פרק ה	פרק ו	פרק ז	פרק ח	פרק ט

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
כתקנת הרבי מליובאוויטש

עת רצון לגאולה

זעקת הגאולה. חודש ניסן, חודש הגאולה, הוא שעת רצון מיוחדת. בעומדנו בשלהי ניסן צריכה להתגבר אצל כלנו התפילה והזעקה לביאת המשיח ולגאולה האמיתית והשלמה. מסופר על הפוסק הגדול רבי משה פיינשטיין זצ"ל (בספר תולדותיו) ששנה אחת, כשעבר חודש ניסן, ראוהו יושב ונאנח. כששאלוהו לפרש אנהותיו, הסביר: "שוב חלף חודש ניסן ולא נמצאנו ראויים לקדם את פני משיח צדקנו". כך חי יהודי אמיתי - מתוך ציפייה דרוכה לביאת המשיח, ציפייה שגוברת ומתעצמת כאשר מגיעים לימי רצון מיוחדים.

לפני שלשים ושלוש שנים, בשלהי ניסן תשנ"א, פרצה הזעקה הזאת בכל עוצמתה מליבו הטהור של הרבי מליובאוויטש. זה היה בכ"ח בניסן, כשהרבי שב מהשתטחות על ציון חותנו, וארשת פניו הייתה רצינית ומתוחה מאוד. לאחר תפילת ערבית נשא דברים קצרים, שהיו בעיקרם קריאה נוקבת אל כל יהודי - לזעוק אל הקב"ה ולפעול להבאת הגאולה תיכף ומייד.

איך ייתכן, שאל הרבי, שבזמן מסוגל כליכך להבאת הגאולה - הימים האחרונים של חודש ניסן - מתאספים יחד עשרה מישאל, ואינם מרעשים עולמות על ביאת המשיח. "לא מופרך אצלם, רחמנא ליצלק, שמשיח לא יבוא בלילה זה, וגם מחר לא יבוא משיח צדקנו, וגם מחתריים לא יבוא!... גם כשצועקים 'עד מתי', הרי זה מפני הצינוי, ואילו היו מתכוונים ומבקשים וצועקים באמת, בוודאי ובוודאי שמשיח כבר היה בא!".

זעקה אמיתית לגאולה, עם עשייה גדולה של מצוות ומעשים טובים, מתוך אהבת ישראל - תביא את הגאולה השלמה עוד בימי ניסן אלה.

החזרי ההלוואות שלכם
גבוהים ומפוזרים?

איחוד ההלוואות לאסוף הכל להלוואה אחת

יוסף מנחם עם 41
שנות ניסיון בבנק דיסקונט

שיחת ייעוץ חינם
074.780.2850

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקאית שוטפת

eliko.web.studio

הרב חיים הרב

לרגל ארבעים שנה לייסוד
תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

התנא שנקרא 'בן הפרה'

"אסור לישראל להשאיל או להשפיר בהמה גסה לגוי, שלא יעשה בה מלאכה בשבת, והרי הוא מצוה על שביית בהמתו" (רמב"ם הלכות שבת כג.)

פרק כ בהלכות שבת מלמד דבר מעניין: לא רק האדם עצמו צריך לשבות ממלאכה בשבת, אלא גם בעלי החיים שברשותו צריכים לשבות ממלאכה. חז"ל מספרים (פסיקתא רבתי יד) על יהודי שהייתה לו פרה חורשת. גוי קנה אותה ממנו, והיא חרשה כהלכה את שדהו במשך שישה ימים, אך ביום השביעי לא זזה ממקומה. היכה אותה הגוי מכות נמרצות, אך הפרה התעקשה. חזר הגוי אל היהודי וביקש לבטל את העסקה, משום שהפרה אינה מוכנה לעבוד. הלך אליה היהודי ולחש באוזנה: פרה, פרה, כשהיית ברשותי היית עובדת בימות החול ושובתת בשבת. עכשיו את ברשות הגוי, ואני מבקש שתעבדי בשבת.

שמעה הפרה לדבריו וחרשה. הגוי חשב שהיהודי הפעיל כישוף, והיהודי סיפר לו מה לחש לפרה. הדבר עשה רושם כביר על הגוי: אם בעלי חיים שאין בו דעת מכיר את בוראו ושומר את מצוותיו, קל וחומר אדם כמוני, שיש בו דעת. בעקבות זאת התגייר.

לפי גרסת הפסיקתא קונה הפרה נעשה התנא 'רבי יוחנן בן תורתא' - 'תורתא' בארמית פרה. כביכול הוא בן הפרה, מפני שהתגייר בזכותה.

רבי יוחנן בן תורתא הוא אבי מאמר חז"ל שבית שני חרב בעקבות שנאת חנם, וחומרתה שקולה לגילוי עריות, שפיכות דמים ועבודה זרה (תוספתא מנחות יג, כב.).

גרין לייף 850

U

UPGRADE YOUR STYLE

התקדמו עוד היום לנעם 2, שדרגו את איכות החיים ותיהנו משפע מים חמים וקרים בלחיצת כפתור עם טכנולוגיית שבת למהדרין.

מוקד הזמנות:
077-2304757

אליקים נעם

סובלים מאקדמה / פסוריאדס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להזנת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

תעלומת הערב האלמוני

בלבביות לסייע לאישה הבוכייה. הרבנית סיפרה לו את קשייה להשגת הדירה והתנאים הבלתי אפשריים שהעמידו לפניה.

"אין זו בעיה כלל", הגיב האיש. "אני מכיר את מר בן ויודע את כתובתו. ובאשר לערב השני – אני מוכן לחתום על הערבות". הרבנית נדהמה. בקושי מצאה מילים בפיה להודות לאלמוני.

האיש הזר לא השתהה. הוא עצר מונית ומסר לנהג את כתובתו של מר בן. כעבור כמה דקות נפגשו השניים עם בן, שהיה בביתו. הלה ניאות בשמחה לגשת עימם למשרדי הסוכנות ולחתום לרבנית על הערבות. גם האלמוני חתם, בשם "ד"ר פינחס, רופא שיניים, רחוב אליהו הנביא 9, חיפה".

אבן כבדה נגולה מליבה של הרבנית, והיא לא פסקה מלהודות לה על יצועתה הפלאית. אמנם יש לפרוע את ההלוואה במועדה, והיא בוודאי אינה רוצה לגרום לערבים צער ועוגמת נפש, אך תודה לה שהדברים הסתדרו בכיוון הנכון.

בהגיע מועד התשלום כיתתה הרבנית את רגליה, גייסה הלוואות והצליחה לאסוף את הסכום הנדרש בעבור התשלום הראשון. היא נסעה למשרדי הסוכנות, ולתדהמתה הרבה התברר לה שחובה נמחק...

"איך זה יכול להיות? מי שילם בעבורי את החוב?", תהתה. "הערב", השיב לה הפקיד. "ד"ר פינחס היה כאן ושילם את כל החוב".

פעל הייתה המומה לחלוטין. היא החליטה שהיא מוכרחה לפגוש מיד את ד"ר פינחס הנדיב ולפרוע את חובו. היא הלכה לרחוב אליהו הנביא, חיפשה את בית מספר 9, ולא מצאה שם את ביתו של האיש.

"היכן גר ד"ר פינחס רופא השיניים?", שאלה את דיירי הרחוב.

"אינני מכירים אדם כזה", משכו הללו את כתפיהם בתימהון. "כבר כמה שנים אנו גרים ברחוב הזה ומעולם לא גר פה איש ששמו ד"ר פינחס. גם לא היה כאן מעולם רופא שיניים..."

כשחזרה לביתה וסיפרה לבעלה על דבר התעלומה ציטט באוזניה את מאמר חז"ל (בבא בתרא קכא, ב) "אליהו הנביא זה פינחס"...

(על פי 'הראה לענין', מאת יאיר וינשטוק)

האישורים. שם הובהר לה שעליה לשלם דמי מפתח בסך שבעים לירות, סכום גבוה ביותר באותם ימים. מאחר שלא היה לה הכסף, הציעו לה להשיג שני ערבים שיתחייבו שהסכום ישולם בתשלומים. "אך עליך למצוא את הערבים עד השעה שתיים עשרה בצהריים, ולא – תאבדי את זכותך", הבהיר הפקיד.

הרב מנדל. התחייב לפני הקב"ה שיעלה לארץ ויחיה בה כיהודי פשוט

אדם לא־מוכר הופיע פתאום והציע בלבביות לסייע לאישה הבוכייה. הרבנית סיפרה לו על התנאים הבלתי־אפשריים שהעמידו לפניה

הרבנית באה במבוכה. מנין תאתר עכשיו שני אנשים שיחתמו לה על ערבות? היא לא הכירה איש בחיפה.

ופתאום נצנץ במוחה רעיון. היא נזכרה באחד מיוצאי עיר הולדתה, מר בן שמו, שהתגורר בחיפה. את כתובתו לא ידעה, ובירור במשרדי הדואר והעירייה לא הניב תוצאות. היא נותרה ברחוב אובדת עצות. במר ליבה החלה מתייפחת. כאבה היה גדול מנשוא.

"שלום הרבנית מנדל", שמעה קול חביב מאחוריה. "במה אוכל לעזור לך?"

זה היה אדם לא־מוכר שהופיע פתאום והציע

הסירוב המוחלט הפתיע את חברי המשלחת – רבי חיים־משה מנדל סירב בתוקף להצעתם לכהן ברבנות העירייה בית שאן.

הרב מנדל נולד בעיר ביסטריץ שב רומניה בשנת תרס"ב (1902), והוסמך לרבנות בהונגריה. לפני השואה שימש דיין בטמשוור שב רומניה, ומשם שולח למחנה עבודה, בעוד בנותיו שוהות בבית יתומים. בשל תנאי המחיה הקשים ועבודות הפרך נעשה נכה, וסבל ייסורים כל ימי חייו.

בתחילת חודש אלול תש"ט (1949) עלה לארץ ישראל עם משפחתו. קשיי ההתאקלמות היו ארוכים. תחילה התגוררו בצפת וסבלו ממצוקה כלכלית.

יום אחד הופיעה בביתו משלחת נכבדה מבית שאן, שבה התקבצו יהודים רבים שעלו מהונגריה ומרומניה. בראש המשלחת עמד איש ציבור, שהכיר את הרב מנדל עוד מימי בטמשוור. "אנא הואל בטובך לשמש הרב בעירנו", ביקשו התושבים, והתחייבו להעניק לרב ומשפחתו תנאים שיאפשרו להם לחיות בכבוד.

רבי חיים־משה קיבלם בחמימות והודה על ההצעה, אך סירב לקבל את עול הרבנות. הוא הסביר שנכותו תגביל אותו למלא כהלכה את תפקיד הרב. חברי המשלחת הציעו למנות לצידו עוד רב, שסייע לו.

כשראה שאין לו ברירה, גילה להם את סודו: "בשעה ששכבתי חולה אנוש במחנה העבודה, התחייבתי לפני הקב"ה שאם אזכה לקום מחולי, אעלה לארץ ישראל ואחיה בה כיהודי פשוט, בהצנע לכת, ולא אקבל עליי שום תפקיד שררה ורבנות". חברי המשלחת יצאו מביתו ריקם.

כעבור כמה חודשים החליטו הרב ורעייתו להעתיק את מקום מגוריהם למרכז הארץ. לאחר התרוצצות מייגעת בין משרדי הממשלה הצליחו להשיג אישור לדירת חדר בשיכון העולים רמת עמידר ברמת־גן, עם עוד דירת חדר, שבה התעתדו לפתוח מכולת קטנה.

פעל, זוגתו של הרב מנדל, נסעה למשרדי הסוכנות היהודית בחיפה, לסיים את כל

שוב פספסת את שיחת השבוע?

עשו מני עכשיו וקבלו מדי שבוע את עלון השבת הותיק והאהוב ישירות למייל: chabadisrael.co.il/sichat

הכתובת לכל עניין יהודי
כל השירותים של בתי חב"ד בישראל במקום אחד
chabadisrael.co.il

קיץ בריא רגוע ובטוח!

עם גפן בסד לכל המשפחה

דמי ניהול בפנסיה

0.13% | 1.3% = 80%
בצבירה | בשוטף | הנחה

(חיסכון של כאלף בשנה)

ביטוח חיים למשכנתא
בתנאי אנ"ש

(חיסכון של מאות בשנה)

בריאות אנ"ש במקום
בריאות רגיל

(חיסכון של כאלף בשנה)

הכוונה לפרישה נכונה

יצאת לפנסיה? חובה לקבל הדרכה
להכוונה לפרישה' לצמצום המס על הפנסיה
'ההכוונה לפרישה' לאנ"ש בלבד ללא עלות והתחייבות

להצטרפות מהירה צרו קשר <

077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

ביטוח ופנסיות למגור החודר

basad.co.il

בריאות | פנסיה | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

רציתי לשאול

עם הרב נחמיה שמורלינג
מנהל בית חב"ד בכפר יונה

מדברים הרבה על תיקון המידות. האם אדם יכול לשנות באמת את האופי הטבעי שלו?

מצוי גם אתגר תיקון המידות. אכן, שינוי המידות הטבעיות דורש עמל ויגיעה, התבוננות והפנמה, תרגול ועמידה על המשמר, ועדיין זו משימה אפשרית. כולנו מכירים בני-אדם שהשתנו. מי שהיו אנוכיים נעשו אכפתיים, קמצנים נעשו נדיבים, מרירים נעשו שמחים. בעבודה נחושה אפשר לשנות את המידות.

'פרקי אבות' למשל הם לקט עצות לעבודת המידות, שאמרו חכמי המשנה, לפני כאלפיים שנה. ספרי המוסר עוסקים הרבה בעבודת המידות. תורת החסידות, שנתגלתה לפני כשלוש-מאות שנה, מעניקה דרך סלולה לביורו המידות. היא מדריכה את האדם כיצד לבוא לאהבת ה' ויראתו, לאהבת ישראל, לשמחה, להתלהבות בתפילה ובקיום המצוות, לתחושת הזולת וכו'. מי שהולך בדרכה ונענה להדרכותיה, רואה עין בעין בתיקון מידותיו.

בוודאי. אנו אומרים בתפילה שאחרי ספירת העומר: "אתה ציוויתנו לספור ספירת העומר... כדי שייטהרו נפשות עמך ישראל מזוהמתם". הרי שאנו מצווים לתקן את מידותינו, ובוודאי בכוחנו לעשות זאת.

התורה, שהיא גם 'ספר ההפעלה' של האדם, מצפה מאיתנו "לאהבה את ה' אלוהיכם", "ליראה את ה'", "ואהבת לרעך כמוך" ועוד. הרי שאנו נדרשים לעצב גם את מערכת הרגשות שלנו על-פי הוראות התורה.

דוד המלך אומר בתהילים: "מי האיש החפץ חיים... נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה, סור מרע ועשה טוב". כולנו חפצי חיים, חיים מלאי עשייה וסיפוק. יש המנסים להשיג זאת בטיולי אתגר ומשימות אקסטרים. אך החיים מלאי עניין גם באתגרים היום-יומיים, של הכרת האדם את עצמו, גילוי יכולותיו הרוחניות, זיהוי מגבלות הקושי שעליהן בכוחו לגבור. בתוך זה

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

קניות בספירת העומר

השבועות, אבל עורכים נישואין בשלושת ימי ההגבלה.

למנהג חב"ד נמנעים מלומר את ברכת 'שהחינו' בימים אלה, כדי שלא לברך ברכת שמחה על ה"זמן הזה" ("שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה"); ואולם אפשר לברך 'שהחינו' על פרי חדש בשבת ובל"ג בעומר.

לפי מנהג זה יש להימנע רק מדברים שמברכים עליהם 'שהחינו' (שכן, כאמור, הסיבה היא הרצון להימנע מאמירת הברכה). נמצא שעל מכשירי חשמל וכלי בית, שאין מברכים עליהם 'שהחינו', אין איסור כלל, ומותר לקנותם בימי הספירה. ראוי להימנע מקניית דירה, ובגד חדש יש ללבושו בפעם הראשונה בשבת או בל"ג בעומר.

מקורות: שו"ע אדה"ז סימן תצג. סדר ברכת הנהנין פ"ב הלכה ד"ה. כף החיים תצגד, תקנארז. ספר המנהגים (מנהגי חב"ד) עמ' 43. ספר השיחות תשמ"ט ח"ב עמ' 745. נטעי גבריאל ח"ג פמ"ח ופנ"ד.

שאלה: האם מותר לקנות מכשירי חשמל ובגדים חדשים בימי ספירת העומר?

תשובה: נהגו כל ישראל שלא לערוך נישואין וכל שמחה שיש בה ריקודים, ושלא להסתפר, בימי ספירת העומר, מפני האבל על עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא שנפטרו בימים אלה, על שלא נהגו כבוד זה בזה, כיאות לתלמידי רבי עקיבא.

למנהג הספרדים, האיסור חל מתחילת ימי הספירה עד ל"ד בעומר (כלומר, מתירים את כל הנ"ל מ"ט באייר בבוקר). רבים מהאשכנזים נוהגים לאסור זאת כל ימי הספירה (חוץ מל"ג בעומר) ולהתיר מראש חודש סיוון או משלושת ימי ההגבלה (כלומר, מג' בסיוון בבוקר).

לפי מנהג חב"ד האיסור חל בכל ימי הספירה, ואין מסתפרים אלא בערב חג

מחלקת המודעות (נלבד) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ר: m3166532@gmail.com

עוזי קפלון

במסתרי הבימה

70

תקציר: המאמצים הפבריים שהשקעו אכזבו בסופו של דבר, ומחסן העצים העלה בלהבות. תכנית הצלה סודית נרקמה, אך רב הרפינס חושש לשלום הילדים

רב הרפינס רוקם תכנית

נדאי ירשו שיזציאנהו לקבנה מחוץ לחומות. ואז, כאשר כבר יהיה חפשי לנפשו, יקום ה'נפטר' על רגליו, יצוץ החוצה מארון המת, וילך לפגוש את אספסינוס שר הצבא הרומאי. אולי יצליח להשפיע עליו...

במוחו של רב הרפינס נרקמה תכנית גאונית. אם רבן יוחנן בן זכאי יכול לצאת כף מירושלים, מדוע לא יצטרפו אליו לפחות שני הילדים, גדעון ומונבז, שמסכן להם כל כך להשאיר בעיר. הן צנונים המה ולא יתפסו בארון מקום רב! מה גם שלתלמיד חכם כמו רבן יוחנן בן זכאי אין ראוי ללכת יחידי בלי מלווים כלשהם; הלכה מפורשת היא! יהיו אפוא שניהם מלוויו!

*

יוסף, שמש בית הדין, חסם בגופו את הכניסה לחדר הדיינים החשאי, ולא הניח לרב הרפינס להפגש, למרות תחנוניו. "צויתי במפגיע שלא להניח לאיש להכנס פנימה!", מסר בתוקף. לרב הרפינס לא נותרה בררה אלא לסור הצדה ולהמתין לשעת הכשר. בהסתים הדין, ובעוד חכמי ירושלים יוצאים זה אחר זה מן החדר וקמטי דאגה חרושים על פניהם, העז רב הרפינס ונגע בכנף מעילו של אחד החכמים. "ימחל לי רבנו", רעד קולו, "אך מדוע לא נצטרך

לרבן יוחנן שני מלווים צעירים נאמנים, למען ישתמשוהו באשר יצטרך? מכיר אני שנים מתאימים. ואף בפקוח נפש עסקינן; הביריונים מבקשים את נפשם!"

החכם עצר על מקומו והניח ידו על כתפו של המלמד המדאג. "מלמד מסור אתה, רב הרפינס. חוששני כי ערובם של שני נערים בתכנית חשאית כל כך עלול לסבך חלילה ולגרם לכשלון. עליך להבין כי מול גורלם של שני אלה מנח על כף המאזנים גורל ירושלים כולה!"

אך רב הרפינס לא ותר...

באותו יום לא בא רב הרפינס לבית המדרש. הוא בקש למסר שהוא עסוק עד מאוד, והוא מבקש שילמדו גם בלעדיו, וביתר שאת ויתר עז! הוא התאפק ולא גלה לילדים כי אך למענם נעדר הוא מבית המדרש, יען דואג הוא לשלומם עד מאוד ומחפש דרך להצילם. העדיף לנצר את חששותיו בלבו, כדי שלא להדאיג את תלמידיו.

הם, הנערים ששקדו על משנתם, לא שמעו את החדשות האחרונות, אך רב הרפינס שמע על כמה מקרים נוראים של שפיכות דמים ממש מצד הבריונים. כי עתה, כאשר הצליחו לשרף את המחסנים, גבהו רוחם וחצפתם, והרי הם מסכנים יותר מאי פעם. אם יתפסו את גדעון ומונבז, שני החברים שעמדו בראש המאמצים להציל את מחסן

העצים, עלולים הם להנזקם מהם באכזריות. רב הרפינס לא מצא מנוח לנפשו. איש סוד היה, ונמנה עם הקבוצה המצמצמת של תלמידים נאמנים שידעו את הסוד הקמוס: רבן יוחנן בן זכאי איננו חולה כלל וכלל! רק מתחלה הנהו... כלומר, עושה עצמו כאלו הוא חולה ונוטה למוות, למען יאמינו העם למשמע אזניהם כאשר תופץ השמועה על פטירתו... ואז, כמובן, תתקיים הלזית המת!

זו היתה התכנית הסודית, שנועדה לאפשר לרבן יוחנן בן זכאי לצאת מן העיר ללא התנגדותם של הבריונים השומרים. כי אם אמנם לא יגיעו הבריונים לאיש ח' לצאת מן החומות, הרי לאדם מת, ובמיוחד נפטר דגול כמו רבן יוחנן בן זכאי,

דבר התורה שלי

חשדות ודמעות

בתקופת בית המקדש השני קמו אנשים שנקראו 'צדוקים' וכפרו בתורה שבעליפה. הם נסו לערער על הפרוש של חכמינו וזכרונם לברכה לצווי התורה.

בתורה כתוב "כי בענן אראה על הפפרת". הצדוקים החליטו שהכוהן הגדול צריך להכנס לקדש הקדשים ביום הכפורים כשהוא מחזיק בידו מחתה ובה קטרת דולקת. זה היה הפוך מדברי החכמים, שהכוהן הגדול היה צריך להדליק את האש של הקטרת בתוך קדש הקדשים.

בכל שנה ושנה, לפני יום הכפורים, חששו החכמים שהכוהן הגדול נוטה לדעתם של הצדוקים. הם היו קוראים לו לפני יום הכפורים ומבקשים ממנו להשבע שלא ישנה ממה שלמדו אותו. הרמב"ם מתאר: "והוא פורש (הצדה) ובוכה, על שחשדוהו, והם בוכים לפי שחשדו בו לשוא".

נשאלת השאלה, אם ההשבעה כל כך לא נעימה, מדוע השביעו את הכוהן הגדול בשל חשד שאינו מבסס? ומנגד, אם ההלכה חיבה להשביע את הכוהן הגדול, מדוע החכמים בכו? והלא זו מצות השם!

התשובה היא שאמנם הכוהן הגדול עצמו אינו חשוד, אבל הוא חלק מכל העם, ובני העם כן היו חשודים. לכן החכמים נאלצו להשביע את הכוהן הגדול. הקטרת הקטרת היתה העבודה החשובה ביותר ביום הכפורים, והיתה לה משמעות רבה לכל ישראל בשנה הבאה. לכן החכמים השביעו את הכוהן הגדול, למרות ההרגשה הקשה שהדבר גרם.

ובכל זאת החכמים בכו, מפני שעצם העבדה שחשדו ביהודי לא נתנה להם מנוח, עד שפרצו בכי והזילו דמעות. התעורר בהם רגש אהבת ישראל, וכאשר מתרגשים - יורדות דמעות. זו אהבת ישראל של חכמי ישראל!

(על פי תורת מנחם תשמ"ה, כרך א, עמ' 447)

מה רבו מעשיך ה'

צב, מה המצב?

כלם יודעים שהצב הולך לאט, בקושי זו נכון? אז זהו, שלא בדיוק. אם ידמון לכם לראות צב שנמלט מטורף, תגלו שיש לו כשורי ריצה לא רעים כלל.

צב הנדר, למשל, מסוגל להגיע למהירות של שמונה עשר קילומטרים בשעה במרדף קצר. גם צבים אחרים משיגים תוצאות יפות - עשרה קילומטרים בשעה.

אבל למה להם לרוץ מהר, כשהם סוחבים על גבם שריון כבד למדי. צב שגר באיי גלפגוס שוקל ארבע מאות קילוגרמים, וחצי מזו הוא משקל השריון שלו. השריון מגן על הלב מטורפים וממזג אויר קשה. בחורף הצבים יכולים להתכופץ מתחת לשריון ולהכנס לתרדמת חורף, כדי לחסוך באנרגיה כשאין מה לאכל.

הצבים אינם טפשים כלל. יש להם זכרון מרחבי מעלה, והם יכולים להתמצא בסביבה בקלות, למצא מזון ומקומות מסתור, ולזכור את אזור המחיה שלהם.

הצבים מאריכים ימים, ויכולים לחיות מאה שנים ויותר. צב יפשה צנק, שהגיע מאיי סיישל, מת כשהוא בן 255 שנים.

בארץ פלנו מכירים את צב היפשה. אם אתם רואים צב כזה בטבע, אל תגעו בו ואל תקחו אותו הביתה. זו עברה על החק שדינה שנתיים מאסר! הניחו לצב לחיות באזור המחיה הטבעי שלו.

בנחל אלפסנדר ובנחל תנינים במישור החוף אפשר לראות את הצב הרד המצוי. ארכו מגיע למטר ועשרים סנטימטרים, אבל במים הוא שוחה בזריזות. זה בעל-חיים טורף, הנזון מדגים, סרטנים ופגרים של בעלי-חיים אחרים. אכלוסית הצבים האלה התאוששה מעט בשנים האחרונות, בעקבות מאמצי שמור.

איור: מרדכי אייזנשטט

מאת: דניאל גורדון

הגומל לחיבים טובות

01

פרולוג: חיים יהודיים שוקקים התנהלו בעירות בפזרז אירופה, לפני יותר מפיאתים שנה. זו התקופה שבה מתרחש ספורט הפרתק

שקלוב, רוסיה הלבנה

הי, שלום עליכם! מה נשמע? לי קוראים פשה בן ר' סענדר בן ר' הירש. אבל אתם יכולים לקרא לי מוישלה. נעים להכיר ואני שמח לפגוש אתכם!

החיים בעירה היהודית פרטקים! פשהירש... חב'ר'לך, יש לי ספור נפלא לספר לכם. ספור שהתרחש עם אבי וסבי, וגם קצת אתי. מוכנים? קדימה!

רואים את הילד בצ'יור הבא? זה אני...

טאטע, אבאלה, קח גם אותי... בייקן-ישה!

שמעכם? נוסעים ליריד בלייפציג... איזו חנה פדמיסה. מתחילו להתבונן... יש!

מוישלה יקירי, בעת עליך ללמד היטב, ואם ירצה השם, נקח אותך איתנו לפשע הפיציג ללייפציג הרחוקה.

הפשוט: ביא

קדם שמברכים את הברכה על ספירת העמר צריך לדעת את הספירה הנכונה לאותו יום, ולא להתחיל לחפש אחרי הברכה מה סופרים היום. את הברכה והספירה צריך לומר בעמידה.

הלכה בשבוע

גט בבנגלדש בין הסורגים

במנזר בודהיסטי
בהודו, בכלא שמור
במזרח הרחוק וביעדים
אחרים בעולם, הדיין
הרב אייל יוסף מספק
הצצה לעבודה הרגישה
של שחרור עגונות

"התרגשות עצומה לקבל הזמנה לחתונה".
הרב יוסף

מבצעים את ההליך כשהיא בכלא? מינינו את הרב אליהו בירנבאום שליח בית דין, והוא טס במיוחד לשם. שליח חב"ד סייע לו להגיע לכלא, והגט נמסר לאישה דרך הסורגים.

סנקציות. בבית הדין פועל אגף עגונות, ויש לו סמכויות חוקיות להטיל סנקציות קשות על הסרבנים. במקרים של סירוב עיקש, אנחנו מפעילים את האמצעים, ולפעמים זו הדרך היחידה להשיג את הגט.

נזיר בודהיסטי. לפני קצת יותר משנה טיפלתי במקרה של בעל שנעלם ולא השאיר קצה חוט. יום אחד האישה באה וסיפרה שהוא התקשר פתאום והתעניין על ארבעת ילדיהם. אגף העגונות שלנו ביצע איכון לטלפון שממנו התקשר, והתברר שהאיש בהודו. תחקיר שעשינו העלה שהוא נהפך לנזיר בודהיסטי. שוחחתי איתו, אחרי כמה שיחות התחלנו בהליך הסדרת גט. הכנסנו לתמונה את שליח חב"ד בתאילנד, הרב נחמיה וילהלם, והעניינים סודרו על הצד הטוב ביותר. זה לא היה פשוט, אבל זכינו לשחרר עוד אישה מעגינותה.

סיפוק. בכל פעם שניתן גט – ממלאת אותנו תחושת סיפוק, כי זה הרגע שאנחנו יודעים שהצדדים יכולים לפתוח פרק חדש ולעלות על מסלול חיים בריא.

תכבדו. אחרי ותק של טיפול בתיקי עגונות רבים ומורכבים, שמטבע הדברים מכניסים אותי ללא מעט דילמות ומצבים רגישים, המסר שלי לקוראים חד ופשוט: בכל מצב, אדם צריך לכבד את השני. בכוחניות אין מרווחים דבר. להפך, כשמכבדים – הרווח תמיד יהיה גדול יותר.

שגם הצד השני יסבול. אנחנו משתדלים להרים את רוחם, כדי לאפשר להם לשחרר.

הזמנה לחתונה. בכל פעם, הרגע המרגש ביותר הוא כשהמאמצים מסתיימים במתן הגט. אנחנו מקבלים מכתבי תודה, שיש בהם המון רגש ושמחה. לפעמים כאשר האנשים שסבלו כל כך מוצאים את זיווגם ומזמינים אותנו לחתונה, זו בעבורנו התרגשות עצומה.

שליח למרחקים. בימים אלה עלה לכותרות סיפור דרמטי שניהלנו. אישה מצפון הארץ הסתבכה ונידונה למאסר של עשרים שנה בכלא שמור בבנגלדש. בעלה והיא הגיעו להסכמה על גירושין, אבל איך

תעודת זהות. הרב אייל יוסף, תושב בני-ברק, דיין בבית הדין הרבני בתל-אביב. מטפל בין השאר בבעיית העגינות. בעבר שימש מנהל בית הדין לגיור.

ההתחלה. הכול התחיל מתיק סבוך שהגיע לבית הדין בחיפה, ושם לא ידעו איך להתמודד עם האתגר. הייתה בקשה להעביר את התיק לתל-אביב ובסייעתא דשמיא הצלחנו למצוא לו פתרון. מאז התמודדנו עם מקרים רבים של סרבנות גט, ובחסדי שמיים הצלחנו למצוא פתרונות, ולשחרר את הצד השני מעגינות מייסרת.

עדיפות ראשונה. לבית הדין מגיעים מקרים רבים, וכולם חשובים, ואולם כשמגיע לפתחנו מקרה של עגינות – זה מקבל מייד עדיפות עליונה. יש מקרים שאנחנו מצליחים לפתור מייד, ויש מקרים שאורכים שנים, לצערנו. אנחנו עושים את המירב, ומבקשים מהמסורבת או מהמסורב לסמוך על מאמצינו. ברוך השם עד היום הצלחנו לפתור הכול, חוץ ממקרים יחידים ממש.

גישור. התפקיד הפך אותי במרוצת השנים למגשר. אני משוחח עם הסרבנים, ומנסה לשכנעם שלא ירוויחו דבר מעיגון הצד השני. לעיתים המכשול הוא דרישות כספיות, ואנחנו פועלים להביא את הצדדים לעמק השווה. יש מי שחשים מצולקים, וכל רצונם

שליח בית הדין, הרב בירנבאום, בפתח הכלא בבנגלדש. טיסה מיוחדת

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למוצרי מהדרין!

מחסני השוק
מנצחים בכל מחיר

מחסני השוק
מהדרין